

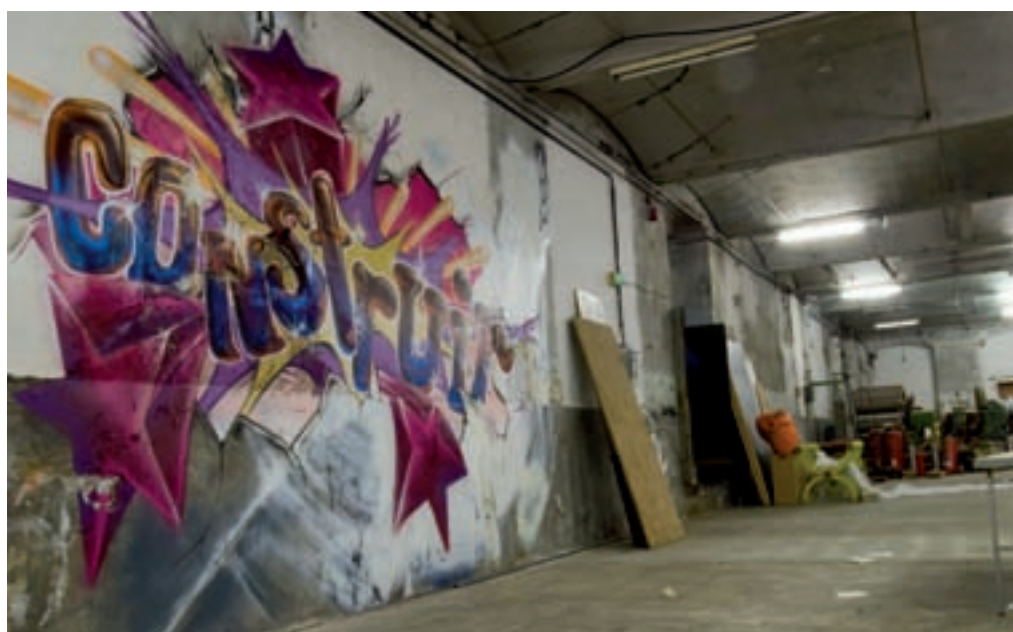
La incertesa de la **Marfà**

EL PROJECTE DE REFORMA de la Marfà vol convertir aquesta antiga factoria en un centre neuràlgic de la vida social i cultural de la zona mitjançant la configuració d'un nou espai capaç d'aglutinar, potenciar i promoure activitats cíviques, associatives i culturals. En aquest sentit, segons dades facilitades per l'Ajuntament de la ciutat, els espais del futur centre (més de 3.500 metres quadrats) es destinaran a allotjar la nova biblioteca i la nova

sala d'actes polivalent, i a ampliar l'actual Centre Cívic Santa Eugènia (Can Ninetes), situat a l'edifici annex. L'ampliació del centre cívic i la biblioteca s'ubicaran a la nau principal, i la sala d'actes al nou annex, que comunica amb la nau a través d'un recinte a l'aire lliure. Aquesta sala acollirà tot tipus d'activitats de format divers i, fins i tot, algunes que combinin l'espai interior i exterior. Hi haurà, a més, la possibilitat d'incorporar-hi el vestíbul general i el

bar de la nau principal per ampliar-la, en cas que sigui necessari. A l'entorn situat entre la nau de la fàbrica i la part posterior dels habitatges del carrer de Baix hi haurà les dependències destinades a divulgar el patrimoni cultural, que disposaran d'una exposició permanent de l'arqueologia industrial corresponent al segle passat, amb equips i maquinària de la mateixa factoria objecte de la rehabilitació.

La diferència entre la Marfà i els ca-

sos esmentats rau en el fet que es tracta d'un projecte que encara no s'ha materialitzat en cap actuació concreta (trobem un cas similar, a menor escala, en la fàbrica Can Roig de Llagostera). En vista del que s'ha vist i fet, en tot cas, cal esperar que la suma del seu potencial espacial i l'experiència de Can Ninetes doni com a resultat un equipament d'una contundència singular. Malgrat tot, des d'un punt fotogràfic (i potser també nostàlgic), les seves naus perfectament abandonades, amb la trencadissa de vidres i màquines derrotades per l'òxid, ens retornen a un passat recent que difícilment podia imaginar el destí cultural que li esperava. O, tornant al començament: quan el senyor Lumière va decidir inaugurar la modernitat cinematogràfica amb un grapat d'obres afanyats a sortir de la fàbrica, segur que no imaginava que fàbriques com aque-

lla, només un segle més tard, acabarien convertint-se en els llocs on la cultura i la societat civil coincideixen de manera més fructífera.

Eudald Camps és crític d'art.

Les naus abandonades de la Marfà, amb la trencadissa de vidres i màquines derrotades per l'òxid, ens retornen a un passat recent que difícilment podia imaginar el destí cultural que li esperava

